

Правила життя Умберто Еко

(1932-2016)

5 січня – **90** років від дня народження
італійського письменника

Умберто Еко. Біографія і творчий шлях

Еко Умберто (нар. 1932 р.) — італійський прозаїк, культуролог, доктор філософських наук, журналіст.

Основні твори: «Поетика Джойса» (1965), «На периферії імперії» (1977), «Ім'я троянди» (1980), «Маятник Фуко» (1988), «Пошуки ідеальної мови» (1993), «Бавдоліно» (2000).

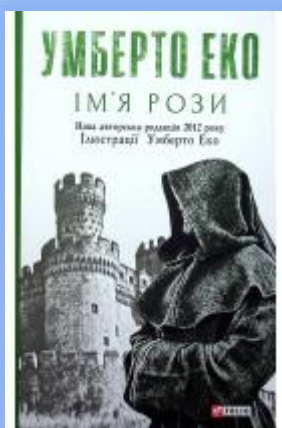
Народився Еко в містечку Алессандрія (Італія). Здобув вищу освіту в Туринському університеті, де спочатку вивчав право, а згодом — філософію. Із 1954 р. починає працювати на радіо, друкується в періодиці, веде інтенсивну літературну і викладацько-професорську роботу — працює у Флорентійському, Міланському, Болонському університетах, читає лекції у різних країнах світу. У 1962 р. прийшла літературна популярність, коли вийшла друком книга «Opera aperta» («Відкритий твір»), де автор розмірковує про загальні проблеми культури. Коло його інтересів досить широке.

У творах Еко засвідчує свою ерудицію, глибоку обізнаність у різних наукових сферах, але навіть його наукові трактати пройняті гумором. Умберто Еко обґрунтував засади постмодернізму і масової культури. Світову славу вченому-літераторові приносить роман «Ім'я троянди». У 1981 р. цей твір був відзначений італійською премією Стрега. А через рік — французькою премією Медичі. Книга перекладена багатьма мовами світу. Характерними ознаками цього постмодерністського твору є гра, розважальність, пародійність. Через пародію, іронію, філософський аналіз, інтелектуальну гру Умберто Еко розкриває власне бачення моделі світу.

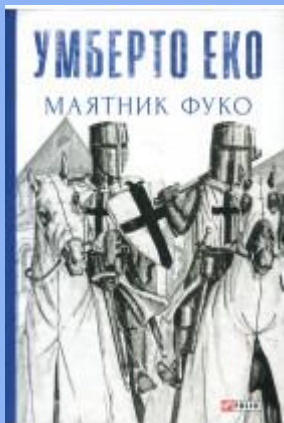
Еко У. Таємниче полум'я цариці Лоани : ілюстрований роман/ Умберто Еко. – Х.: Фоліо, 2012. – 412 с.

Людей нагородили пам'яттю як тимчасовим напівзасобом, затичкою, бо для них час спливає дуже стрімко і що минуло – те минуло без вороття. А я мав привілею смакувати все з самого початку... – так каже про себе Джамбатиста Бодоні на прізвисько Ямбо, шістдесятирічний букініст з Мілана. Він утрачає пам'ять після інсульту, не може згадати свою родину, минуле і навіть власне ім'я, та при цьому пам'ятає все, що колись читав. Щоб знайти втрачене минуле, Ямбо йде до маєтку, де проминуло його дитинство. Він шукає себе самого серед старих газет та книг, дитячих журналів та коміксів, та йому не вдається повернути спогади. Ямбо вже готовий припинити пошуки, та тут він знаходить... Але не будемо розкривати всіх таємниць, читач має розкрити їх сам, дійти до кінця, як, урешті-решт, дійшов до кінця Ямбо...

Еко У. Ім'я рози / Умберто Еко. – Х. : Фоліо, 2021.- 508 с.

«Ім'я рози» — захоплююча детективна історія, органічно вплетена в реальні історичні події XIV століття. У середньовічному монастирі за загадкових обставин один за одним гинуть ченці. З'ясувати причину їхньої смерті доручено вченому-францисканцю Вільяму і його помічнику Адсо. Розпочавши розслідування, вони занурюються у лабіринт підступних інтриг, політичних махінацій, потаємних пороків та абсурдних забобонів, якими сповнене життя монахів, і, вирішуючи багато філософських питань, ідучи шляхом логічних розмірковувань, розкривають загадкові вбивства.

Еко У. Маятник Фуко / Умберто Еко. – Х.: Фоліо, 2017. – 620 с.

«Маятник Фуко» (1988) — історико-детективно-філософсько-пародійний роман. Назва твору походить від фізичного дослідження, проведеного вченим Леоном Фуко у 1851 році, який за допомогою маятника довів, що Земля обертається навколо своєї осі. ...До редакції міланського видавництва «Гарамон», де працюють три інтелектуали з енциклопедичними знаннями — Казобон, Якопо Бельбо та Діоталлеві, полковник у відставці Арденті приносить рукопис своєї книги, у якій він начебто розкрив таємницю ордену тамплієрів. Наступного дня Арденті зникає за загадкових обставин, і трійця працівників видавництва вирішує відродити «задум» — справжню історію ордену тамплієрів, а також визначити їхню місію. В результаті виходить, що усі визначні події в історії Європи так чи інакше пов'язані з реалізацією «задуму» тамплієрів. Автор, перелицьовуючи історію, показує, на що здатні люди заради ідеї, а також на що може перетворитися бажання людини пізнати сенс буття.

Еко У. Бавдоліно / Умберто Еко. – Х.: Фоліо, 2028. – 444 с.

Роман «Бавдоліно» — це гостросюжетна проза, історичним фоном якої є Хрестові походи, легенда про християнське царство на Сході, сказання про пошуки Грааля. Підліток на ім'я Бавдоліно випадково зустрічає імператора Священної Римської імперії Фрідріха I Барбароссу та допомагає йому вибратися з лісу, в якому той заблукав. Ця зустріч стає початком неймовірних пригод, які «переслідують» Бавдоліно протягом майже 50 років. Але пригоди і гостросюжетність — це не головне. «Бавдоліно — це втілена радість розказування», — сказав Еко про свого героя. Бо Історія — це не те, що колись було, Історія — це те, що розповідається.

Еко У. Острів напередодні / Умбетро Еко. – Х.: Фоліо, 2016. – 416 с.

XVII століття. Роберто де ла Грів після корабельної аварії потрапляє на «Дафну» - корабель, що застряг на міліні в лагуні невідомого острова у

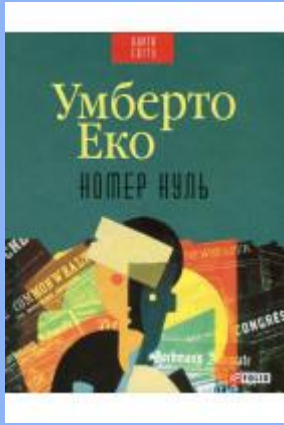
Тихому океані, на якому, на перший погляд, нікого немає. На кораблі він згадує своє минуле життя: участь у Тридцятилітній війні, сидіння в облозі разом з батьком у місті, яке намагаються захопити іспанці, дружбу з дворянином-атеїстом, яка для того часу була дуже небезпечною. Дворянин гине на дуелі, батько гине у бою, а Роберто після зняття облоги потрапляє у Париж. І тут на нього чекають і кохання, і алхімія, і Рішельє Мазаріні. Нарешті, через вододіляючі події він опиняється на кораблі, який вирушає у навколосвітню подорож. Однак шторм руйнує всі людські плани, і доля прибиває пліт з Роберто до «Дафни»... Умберто Еко, як завжди у своїх творах, порушує питання, котрі завжди хвилюватимуть людство: що є життя, що є смерть, що є кохання, як улаштований Всесвіт...

Еко У. Празький цвинтар / Умберто Еко. – Х.: Фоліо, 2011. – 633 с.

Що це, бульварний роман? Може й так, тим більше що й сам автор цього не заперечує. Адже в «Празькому цвинтарі» є змови, підземелля, повні трупів, кораблі, що злітають на повітря посеред виверження вулкана, вбиті абати, що воскресають кілька разів, нотаріуси з накладними бородами, сатаністки-істерички, які відправляють чорні меси, карбонарії й паризькі комунари, масони, фальшиві «Протоколи сіонських мудреців», і так далі й таке інше. Втім, у читача, що має гарну звичку думати, відразу ж виникає відчуття, що про все це він уже десь чув або читав. І це дійсно так. Крім капітана Симоніні, головного героя книжки, усі інші персонажі нового роману Умберто Еко існували насправді й робили саме те, що описане...

Еко У. Номер нуль / Умберто Еко. – Х.: Фоліо, 2015, -192 с.

Після п'ятирічної перерви, у січні 2015 року побачив світ новий роман Умберто Еко "Номер нуль" ("Numero Zero"). Вікіпедія визначає його жанр як нуар. На відміну від попередніх творів, події в ньому відбуваються у недалеку епоху - у Мілані 90-х років ХХ століття. Головний герой - редактор газети, створеної, щоб друкувати наклепницькі статті про бізнесменів і псувати їм репутацію. Однак, окрім теми продажної журналістики, Еко згадує і недавні політичні події в Італії - замах на Папу Римського, діяльність масонської ложі "Пропаганда № 2", операцію "Гладіо", проведену НАТО, і невдалий державний переворот...

Бібліотека ОІППО

Січень 2022 р.